

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΚΘ' ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀποτομῆς τῆς Τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου, Ἐνδόξου Προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε·
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω
καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν
σαρκί, τὸν αἵροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τοῦ Προδρόμου.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ἀσεμνον ἀμαίδειαν, τῷ μεθυσμῷ
πλησθὲν κόριον, Δὸς μοι φησί, κάρα
Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραξε..

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον
τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον
ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὡς ἀθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρον καὶ
ἄνομε! ποία τόλμη, κόρης ἀσελγούσης,
φόνον ἄδικον ἔπραξας;

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου
Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη,
τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κανὼν Β' τοῦ Προδρόμου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν,
Ἰωάννη ἐνδοξε, θεῖα διδάγματα, τὸν ἀμνὸν
τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς
ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν
ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Δόξα.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ
Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον
εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον
κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν. Ὑψος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναιίου - - -

Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου·
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω
καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν
σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Toũ Naoũ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναιίου - - -

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας,
καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐᾶ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ
θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν
τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει
καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων,
λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα
τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Προδρόμου.

Προκείμενον. Ὑψος βαρύς. Ψαλμός 63.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
ἀνάγνωσμα.

По 13:25-33

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκεῖναις, ὡς δὲ ἐπλήρου
ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν, Τίνα
με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ. Ἀλλ'
ἰδοῦ, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος
τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες
ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ
ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ὑμῖν ὁ
λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ
γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ
ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ
τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες
ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου
εὗρόντες, ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι
αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ
αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ
ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ θεὸς
ἠγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ
ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές
εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ
ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς
πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην

ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν
ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Προδρόμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Μαρκ 6:14-30

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης· φανερόν γάρ ἐγένετο τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων
ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν
αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι
Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης
ἐστὶν ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ
Ἡρώδης εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα
Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ
νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν
ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ
ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ
καὶ ᾔθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ
ἠδύνατο. ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν
Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ
ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας
αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέως αὐτοῦ
ἤκουε. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου,

ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον
ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς
χιλιάρχουσιν καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας,
καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς
Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρυσάσης
τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἰτήσόν με ὃ ἐὰν
θέλης, καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι
ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι, ἕως ἡμίσεος
τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε·
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς
πρὸς τὸν βασιλέα ᾗτήσατο λέγουσα·
θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν
κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ
περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς
ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ
ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. καὶ εὐθέως
ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα
ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ
φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ
τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ
ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
μνημείῳ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμός 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλουϊά.

**Ἐκλογὴ εἰς τὰς ἑορτὰς
τοῦ Τιμίου Προδρόμου**

1. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα. (111:1)

2. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα
αὐτοῦ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (111:2)

3. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς
εὐθέσιν. (111:4)

4. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. (111:6)

5. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
(111:9)

6. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.
(36:39)

7. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. (96:11)

8. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ
ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν. (63:11)

9. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (131:11)

10. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (131:11)

11. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ,
ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (131:17)

12. Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ἠυλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. (54:8)

13. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ,
ἐγενήθην ὥσεί νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
(101:7)

14. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὥς
στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. (101:8)

15. Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ
νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλλοιώθη δι'
ἔλαιον. (108:24)

16. Πορευόμενος ἄμωμος καὶ
ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. (14:2)

17. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου
κληθήσῃ. (Ωιδὴ 9b:8)

18. Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. (Ωιδὴ 9b:8)

19. Τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ. (Ωιδὴ 9b:9)

20. Ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. (Ωιδὴ 9b:9)

21. Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου
ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. (16:4)

22. Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν
σου εἶπα. (39:11)

23. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
(39:11)

24. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ
παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ
ὑψοῦτε κέρας, (74:5)

25. Ἴδου τὰ χεῖλή μου οὐ μὴ κωλύσω.
Κύριε, σὺ ἔγνωσ. (39:10)

26. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν
δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν
ἔπαινόν σου. (34:28)

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Νηστεία.

Εἶναι μεγάλη ἑορτή.